

[Udenrigsministeren.]

de permanente medlemmer har sagt omkring disse problemer, er, at man også skal undersøge spørgsmålet om en harmonisering af toldsatserne. Vi har fra dansk side udtrykkelig understreget som en stadig forudsætning for vor deltagelse i sådanne harmoniseringsbestrebelse, at det ikke kan blive en harmonisering, der for vort vedkommende betyder, at vore toldsatser skal hæves, specielt ikke vore toldsatser på råvarer og halvfabrikata.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard sagde til mig, at bekymringer vedrørende Vietnam er ikke nok. Det er klart, at enhver må føle det utilfredsstillende, når man ser, hvad der sker, ikke at være i stand til at gøre noget effektivt for at bidrage til, at forhandlinger kommer i gang, at krigen i Vietnam bliver afsluttet. Men når det ærede medlem anbefaler, at der tages et initiativ, og siger, at den store magt inden for den alliance, vi er medlem af, altså ikke kan lægge op til en forhandling, må jeg sige, at så tror jeg, at det ærede medlem stiller for store krav til os. Den store magt inden for alliancen har lagt op til forhandling. Denne forhandling er afvist af den anden part. Den er udtrykkelig afvist af den anden part.

Vi ved, at England, som er et land med betydelig større muligheder for at øve indflydelse end Danmark, forsøgte at tage et initiativ, besluttede at sende sin tidligere udenrigsminister, Gordon Walker, til området for at forhandle med de særlig interesserede stater for at se, om der var mulighed for at nå frem til et grundlag, hvorpå parterne kunne mødes og diskutere. Man nægtede ham simpelt hen indrejsetilladelse til Hanoi og Peking. Den part ville ikke forhandle.

Jeg tror, at det ærede medlem vil give mig ret i, at der er liden sandsynlighed for — i en uændret situation — at det, som blev pure afvist, da det kom fra britisk side, det, England ikke havde nogen mulighed for, det skulle et lille land som Danmark have mulighed for. Jeg vil gerne være med til at tage et hvilket som helst initiativ, der kan bidrage til en fredeligsgørelse af udviklingen dér; men jeg må erkende, at det langt ville overstige vore kræfter, og jeg tvivler i høj grad på, at tidspunktet er egnet nu. Som situationen er, fører det til det beklagelige,

at krigen kommer til at gå sin gang. Det kan kun fylde os med bekymring og med beklagelse, men det kan ikke på nuværende tidspunkt, tror jeg, ændre ved noget som helst af det, Danmark kan gøre.

Det ærede medlem talte om forandringer i forudsætningerne for vort medlemskab af NATO. Det er rigtigt, at der er sket ændringer for NATO, men det er ikke fundamentale ændringer, der påvirker forudsætningerne for vort medlemskab. Det påvirker derimod udformningen af NATO. Når det ærede medlem blandt disse ændrede forudsætninger eller i forbindelse dermed nævner Frankrigs forhold til NATO, vil jeg gerne sige, at så vidt vor orientering rækker, fastholder Frankrig alliancen, men vender sig mod organisationsformen, og derfor er det netop, at det, som det kan blive fornuftigt og rigtigt at drøfte, er organisationsformen, den organisatoriske opbygning og de problemer, der knytter sig hertil. Sådanne drøftelser er blevet iværksat og vil blive fortsat, og det er klart, at når der foreligger — for der foreligger ikke nu noget som helst udspil fra Frankrigs side om, i hvilken retning deres tanker går — noget som helst, der ligner realistiske udspil fra den ene eller anden side, vil Danmark være et af de lande, der er lige så interesseret som de andre i at deltage i en drøftelse heraf; men så langt er vi ikke kommet.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen skal jeg ikke sige ret meget. Det ærede medlem talte om, at jeg havde talt blomstersprog i NATO. Jeg hører nu ikke til de særlig lyriske her i tilværelsen, og når det ærede medlem talte om, at jeg havde været forsigtig og pakket mine ord ind i vat og bomuld, må jeg sige, at så må jeg ved den lejlighed have gjort vold på mig selv, naturligvis, for det plejer jeg ikke at gøre. Til gengæld må jeg sige, at der er visse steder — det ved det ærede medlem fra de diskussioner, vi har haft — hvor det er nødvendigt at udtrykke sig klart og tydeligt, så enhver kan forstå det, og der er andre steder, hvor man godt kan udtrykke sig mindre tydeligt, uden at det alligevel skulle blive misforstået. Meningen tror jeg man i NATO-ministermødet var helt og fuldt klar over, uden at det måske var nødvendigt at bruge alt for voldsomme ord.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem